

*Coxları yazdıqları kitablarla
fəxr edir, mən isə oxuduqlarımla.*

Xorxe Luis Borxes

Yetmiş ildir ki, həyatımın baş qəhrəmanıyam. Yetmiş- yəni müqəddəs rəqəm olan yeddini təmsil edir. Bu yaşın özünəməxsus özəllikləri çoxdur. Həyatı yaşımıza görə dərk etdikcə yarızıb yaratmaq həvəsi yetmiş dəfə artır. Gəncliyində fərqiñə varmadığın həqiqətlər, cavabsız suallar qarşısında illər keçəndən sonra sanki imtahan verir-sən. Əlbəttə, bu, yaradıcı insan üçün çox vacib bir keyfiyyətdir. Oxular qarşısında səmimi və dürüst olmaq, onların mənəvi dünyasına işıq salmaq, düşüncələrinə düzgün istiqamət vermək sənətkarların müqəddəs borcudur. Deyirlər ki, incəsənət, poeziya gündəlik həyatın tozlarını qəlblərdən təmizləyir. Xüsusilə, uşaqlar üçün yazılan ədəbiyyat ruhumuzu, qəlbimizi daha da saflasdırır. Ahıl yaşımızda nəğillara, uşaq ədəbiyyatına elə bil mənəvi aqlıq hiss edilir.

Güneşin doğulub qıruba enməsinin heç yetərinə səmada izləyirikmi? Buludların ağ karvanının göydə necə üzməsinin görürükmü? Uşaqlar üçün rus dilinə tərcümə olunan "Zdes anqel proletel" kitabımda balaca qız yaşıadığı binanın üçüncü mərtəbəsindən gənəşin işığını qırıq bir güzgüdə insanlarla paylaşır. Yoldan keçənlərin gözləri qamaşarkən istər-istəməz ayaq saxlayıb yuxarı boylanırlar. Qızçıqaz güneşin salamlarını insanlara çatdırmaq istəyir. "Zdes anqel proletel" kitabım 2019-cu ildə rus dilində çap olunmuşdur. Müş-

layan uşaqlara gözə görünməyən mələk qanadlarını toxundurub ötərkən uşaqlar toxsayır, dodaqlarında təbəssüm yaranır. Məhəbbət hər yararı sağlamdır, əgər o temiz və səmimidir. Ata döşəmədə mələyin qanadından düşən lələyi götürüb heyrətlə deyir: "Burdan mələk ötüb". Mələk kimi saf etiqadlı insanlara dünyanın böyük ehtiyacı var Mahatma Qandinin fikridir: "Bu dünyada o qədər ac yaşayın insan var ki Tanrı onlara bir parça çörək simasında görünür".

“Dünyanın qaynar nöqtələrində haqq, ədalət iftira və zalimliğin köləsinə çevrilirsə, şüurlara siyasi effemizm üsullarıyla təsir edilərək, başqasının ərazisinə hücum “müdafıə reaksiyası” termini ilə əvəz olunub çirkin əməllərə bəraət qazandırılırsa, onda dahi sər-səm adlanan yaradıcı insanlara hörmətimiz daha da artır. Çünkü onlar öz əsərlərində məhəbbəti, gözəlliyi, xeyirxahlığı, mərdliyi, cəngavərliyi və buna bənzər bir çox əxlaqi keyfiyyətləri, hissleri bəşəriyyətə bəxş edə bilmişlər. Min illərdir onların ölməz müdrik fikirləri insanlar üçün bir udum təmiz havadır, sərin sudur. Onlar insanlara vətənpərvərliyi, sevməyi, xoşbəxt yaşamağı öyrətmışlər, ölməyi yox! Başında küləklər əsən adamların bəd əməllərinin günahsız qurbanlarının sayı bitib tükənmir, qəbristanlıqlar böyüüb şəhərciyə dönür. Xüsusiələ, acliqdan, səfalətdən ölü mühəaribə qurbanları olan minlərlə məsum uşaqlara sərsəm dünyamız vaxtsız ölümdən salvayı nə verir! (Bu sətirlər 2011-ci ildə çapdan çıxan “Özəl poçtdan məktub var” kitabımdandır.)

Uzun illərdir ki, məqalə və esselərimi yaradıcılığına, şəxsiyyətinə dəyər

Zöhrə Əsgərova

Yazıcı üçün məbəd oxucunun qəlbidir

verdiyim insanlara həsr etmişəm. Coğrafiyasından asılı olmayaraq bu müəlliflər sanki həyatımın bir parçasına çevrilmişlər. Xüsusilə, mədəniyyət sahəsi ilə bağlı araşdırımlarım dünyəsöhrətlə dahlərin əsərlərinə müraciətlərim sanki məni onlarla daha da yaxınlaşdırmış, doğmalaşdırılmışdır. Məsələn, "Talelərə yazılan musiqi", "Tarixi yaddaş və qondarma əhvalatlar". "Odisseya" "Koprablya durakov" kitaları buna əyani sübutdur. Kitablarımda toxunduğum mövzulardan az da olsa seçdiyim fikirlər, mövqeyim düşündüyüm həqiqətlərə işiq sala biləcək. Düzünü deyim ki, elmi populyar ədəbiyyatla daha çox məşğul oluram və bu istiqamətdə yaradıcılığımı davam etdirirəm. İngilis yazarı Con Robert Faulzun yaradıcı insanlarınla bağlı fikirlərindən: "Yazıcı üçün iki dünya arasında yaşamaq çox vacibdir, mən deyərdim ki, bu, əsas müəyyən edici faktordur. Ona görə də qeyri-adı dönyalara can atmali olursan. Mən deyərdim ki, bu, əslində hər bir sənətə aiddir". Yazarının fikirlərinin davam olaraq, qeyd edim ki, rus dilində nəşr olunan "Odisseyya" "Korablya durakov" adlı kitabında "Surrealizmin təfəkkür formaları", "Həyat rəngli simfoniyadır", "Varlığımız ağlımızın güzgüsüdür", "Nalın tarixi möhürləri" "Nəğmələrdə gəlin köçən arzular" və digər esselərim mənim həm müəlliim, həm də sirdaşımındır.

Ruhumuza hakim olan, həyəcan-
landıran mövzular şəkillərə musiqiyə
kitabə çevriləndə hiss edirik ki, ilahı
bir qüvvə sanki əlimizdən tutub bizi
nağılı kimi yeni dünya ilə tanış edir.

Maraqlı bir fakta toxunmaq isteyirəm. M.Cyurlyonisin son əsəri olan "Reks" şəkil öz qeyri-adi kompozisiyasılıdır. Diqqətimi cəlb etmişdi. "Reks" latınca "kral" deməkdir. Bu əsərdə yerin, göyün yaranma mərhələləri simvolik strixlərlə təsvir edilib. Lakin on məraqlı odur ki, şəkilin ortasında böyük bir çəraq qabının içində məşəl yanır. Müqəddəs od sanki kainatın əsas nüvəsidir. Bu qeyri-adi şəkil mənə Qur'anın "Nur" surəsinin 35-ci ayəsini xatırlatdı. Ayənin sonunda yazılıb: "...O çəraq nə şərqdə, nə qərbdə (aləmin ortasında olan mübarək bir zeytun ağacından yandırılır." Əslində rəssam Qurandakı "Nur" surəsindən xəbərsiz olسا da "Reks" əsəriyle özünə də məlum olmayan kainatın sırr dolu qapısını aça bilməşdi. 2013-cü ildə çap olunan "Talelərə yazılan musiqi" kitabında bu mövzuya toxunmuşdum. Bəstəkarlar İttifaqının katibi, Əməkdar İncəsənət Xadimi Zemfira Qafarovanın həmin kitaba ön söz yazmışdır: "...Bu kitabda fəlsəfi düşüncələr, hissələr, lirik ovqatlar az deyildir. Bu isə kitabı daha oxunaqlı edir. Bəzən oxucuya elə gəlir ki, Zöhrə xanım mövzudan yoxdur, lakin əslində hadisələr bir-birinə zəncir kimi bağlanıb bir məntiqə söykənir: musiqi insanların psixologiyasına, həyat tərzinə təsir edir. Ümumiyyətlə, incəsənətə bağlı başqa yazınlarda da Zöhrə xanım zamanın nəbzini tutmağa çalışır, xalqlar arasında mənəvi yaxınlığa vəsiyyət olan mədəniyyətin humanist missiyasını ön plana çəkir. "Elm insanı Allah, incəsənət isə insan edir" fəlsəfəsinə yeni calar, zəngin mənəgotu bilir..."

“Talelərə yazılın musiqi” kitabımda həm Azərbaycanın, həm də dünya mədəniyyətinin müxtəlif janrları ilə bağlı coxsayılı araşdırımlar oxucular

lər götərir, təhlillər edir, bu isə müəllifin təqdimatında polifonik səviyyədə səslənir”.

“Talelərə yazılan musiqi” kitabında dünya şöhrəti musiqiçi həmyerlimiz Rastropoviçin də fealiyyəti, Bakıda konsertləri, dostları ilə maraqlı görüşləri təsvir edilib.

“Odisseya “Korablya durakov”” kitabında müxtəlif sahələri əhatə edən esselərdə həm incəsənət, həm şərq falsəfəsi, dahilerin “dahilik” xəstəlikləri, sinesteziya haqda araşdırılmalara yer verilib. Məsələn, “Surrealizmin təfəkkürformaları”nı təhlil edərkən surrealistizmin daha dərin köklərini qaravəllilərdə, tapmacalarda, XV əsrin dahi rəssamı İeronim Bosxun əsərlərində görmək olar. Qeyd edim ki, qərb surrealistizmi ilə şərq sufizmi arasında bir çox oxşar möqamlar var. “Məsələn, Xorxe Luis Bortexin “Uydurulmuş varlıqlar” kitabında A Bao, A Ku, Axeron, Amfisbena, Qolem, Baqamut haqqında oxuyanda elə bilirsən ki, niderlandlıların qaravəllisini oxuyursan”. Kitabda bu haqda daha geniş izah vermişəm. Avropada bestiariy janrında yازılan əsərlərdə uydurulmuş heyvanlar təsvir edilir.

“Yazının əvvəlində qeyd etdim ki, surrealistm ilə qaravəlli arasında oxşar cəhətlər məni çox düşündürür. Lakin tapmacaların da surrealist mətni maraqlı doğurur. Surrealizmdən fərqli olaraq qaravəllilərin məzəli yalan dünyasında qəribə bir nikbinlik, həyatsevərlik var: “Badi-badi giriftar. Hamam hamam içinde xəlbir saman içinde. Dəvə dəlləklik edər köhnə hamam içinde.” Yaxud: “Baldırı qırıq hörümçəyin belinə xurcunla minib çayı keçmək, ördək ətini altı yox qazanda bişirmək, çaxmağı yox tüfənglə quş vurmaq” surrealizm deyil, bəs, nədir? Həqiqəti na-

ğılvari möcüzələrə çevirmək, heyrət doğuran formalar yaratmaq sən demə, elə qədimdən mövcud idi. Məsələn, bir çox tapmacalarımızı xatırlayaq: “Bədəni yerdə saqqalı göydə”, “Qanadı var quş deyil, dişləyir ilan deyil”, “Bir qapağı min yarpağı”, “Ağac başında al yanaqlı qız”, “Bir damım var qapısı yox”, “Bir qarpızım var cığal, üstünə dünya sığar” və s. Bu ekzotik təsvirləri surrealist janrında çəkilmiş rəsmlərdə təsəvvür etmək çətin deyil. Bəlkə də surrealistm özü tapmacadır, necə deyərlər, müəyyən mövzunu kodlarla təsvir etmək rəssamdan, yozması isə biz-tamaşaçıdan, oxucudan- dir: “Qarpızın üstündə körpü salınır və onun içərisində üç gün, üç gecə yol gedilir”. “Dəvənin qarnı yarılır ordan fil çıxır”. Qaravəllidə humor daha çoxdur. Qaravelli dünya xalqlarının folklorunda “lətife”, “satirik nağıl” adlanır. Bu janrda yazılan qaravəllidə hər bir xalqın özünəməxsus milli xüsusiyyətləri üzə çıxır.

Məsələn, Baron Münhauzenin macəraları sarkostik düşüncə tərzi, surrealizmin bariz ifadəsi deyilmi? Onun həyatı aloqizmlərdən ibarətdir. Raspe Rudolf Erixin "Baron Münhauzenin sərgüzəştləri" kitabında bunun şahidi oluruq. Əslində geologiya və mineraloziya elmləri ilə məşğul olsa da baron Münhauzen Rusiyada hərbi xidmət keçmiş, 1750-ci ildə rotmistir olmuş, Rusiya-Türkiyə müharibələrində iştirak etmişdir. Təsadüfi deyil ki, Münhauzen kitabda Türk ordusuna qarsı döyüşen hərbici kimi verilib.

(Davamı var)